

1. Nghe - viết :

Mùa đông trên rẻo cao

Mùa đông đã về thực sự rồi. Mây từ trên cao theo các sườn núi trườn xuống, chốc chốc lại gieo một đợt mưa bụi trên những mái lá chít bạc trắng. Hoa rau cải hương vàng hoe, từng vạt dài ẩn hiện trong sương bên sườn đồi. Con suối lớn ồn ào, quanh co đã thu mình lại, phô những dải sỏi cuội nhẵn nhụi và sạch sẽ... Trên những ngọn cối giã nua, những chiếc lá vàng cuối cùng còn sót lại đang khua lao xao trước khi từ giã thân mẹ đơn sơ.

Theo MA VĂN KHÁNG

(2). a) Điền vào ô trống tiếng có âm đầu *l* hay *n* ?

Cồng chiêng là một nhạc cụ đúc bằng đồng, thường dùng trong hội dân gian Việt Nam. Cồng chiêng tiếng nhất là ở Hoà Bình và Tây Nguyên.

Theo ĐÀO NGỌC DUNG

b) Điền vào ô trống tiếng có vần *ât* hay *âc* ?

Khúc nhạc đưa mọi người vào ngủ yên lành. Âm thanh cồng chiêng, trang nghiêm và linh thiêng như tiếng trời, làm mọi người tạm quên đi những lo toan và đời thường.

Theo ĐÀO NGỌC DUNG

3. Chọn từ viết đúng chính tả trong ngoặc đơn để hoàn chỉnh các câu văn dưới đây :

Chàng hiệp sĩ gỗ đang ôm (giấc / giắt) mộng (làm / nàm) người, bỗng thấy (xuất/xuất) hiện một bà già. Bà ta cầm cái quạt giấy che (lửa / nử) mặt (lất lảo / lác lảo / nấc náo) đảo mắt nhìn quanh, rồi (cắc / cật) tiếng khàn khàn hỏi :

- Còn ai thức không đấy ?
- Có tôi đây ! - Chàng hiệp sĩ (lên / nên) tiếng.

Thế là, bà già (nhấc / nhất) chàng ra khỏi cái đình sắt, cầm chiếc quạt phẩy nhẹ ba cái. Túc thì, hai con mắt của chàng bắt đầu đảo qua đảo lại, môi chàng mấp máy, chân tay cựa quậy. Bà già đặt chàng xuống (đắc / đất). Chàng (lảo / nảo) đảo trên đôi chân run rẩy rồi rùng mình, thở một tiếng (thực / thật) dài, biến thành một người bằng xương bằng thịt. Bà già (lắm / nắm) tay chàng hiệp sĩ, dắt đi theo.

Theo **KIM LÂN**